

Список використаних джерел:

1. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні // Дошкільне виховання. – 1999. – № 1. – С. 6–38.
2. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі» / наук. кер. О. Л. Кононко. – К.: Світич, 2008. – 430 с.
3. Корендо Р. Предметне розвивальне середовище як чинник всебічного розвитку дитини / Р. Корендо, С. Бабіч // Вихователь-методист дошкільного закладу. – 2011. – № 9. – С. 44–50.
4. Новосёлова С. Л. Развивающая предметная среда: методические рекомендации по проектированию вариативных дизайн-проектов развивающей предметной среды в детских садах и учебно-воспитательных комплексах / С. Л. Новосёлова. – М.: Центр инноваций в педагогике, 1995. – 59 с.
5. Педагогика: большая современная энциклопедия / сост. Е. С. Рапацевич. – М.: Современное слово, 2005. – 720 с.
6. Романюк І.А. Аналіз, планування, контроль як функція управлінської діяльності керівника дошкільного навчального закладу. – Тернопіль: Мандрівець, 2011. – 280 с.

Зяблюк Ю.В.

вихователь,

Комунальний заклад «Дошкільний навчальний заклад № 144»

Криворізької міської ради

ТЕАТРАЛЬНО-ІГРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ У РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНЯТ

Проблема освіти і виховання дошкільників засобами театрального мистецтва, як потужного засобу розвитку їх творчих здібностей є актуальною. Оскільки синтез музики, танцю, живопису, риторики, акторської майстерності створює умови для виховання цілісної творчої особистості, сприяє здійсненню мети сучасної освіти. Реалізація завдань розділу «Креативний розвиток» за програмою «Українське дошкільля» [1] забезпечує розвиток творчих здібностей дітей, їхньої уваги, самостійності у втіленні задуму, пошуку шляхів його реалізації тощо. Реалізація цих завдань відбувається через залучення дітей до різноманітних видів роботи, зокрема, до театралізованої гри, так як вона допомагає [2, с. 7]:

- сформувати правильну модель поведінки у сучасному світі;
- підвищити загальну культуру дитини, залучати до духовних цінностей;
- знайомити дітей з дитячою літературою, музикою, образотворчим мистецтвом, правилами етикету, обрядами, традиціями;
- удосконалювати навички втілювати в грі певні переживання, спонукати до створення нових образів, спонукати до мислення.

Театралізовані ігри приносять величезну користь для естетичного та духовного виховання, становлення характеру дитини, прищеплення їй найкращих рис, утвердження себе в суспільстві. Окремі епізоди казок викликають співчуття до героя, скажімо, до зайчика, якого вигнала коза Дереза. З'являється бажання допомогти, заступитися.

С. Ф. Русова вважає, що діти щиро включаються до театралізованої діяльності, рухомі літературними, ігровими, особистісними мотивами. У них з'являються різноманітні потреби в грі, що виникають під впливом літературного твору, а також потреба в самовираженні, спілкуванні, в пізнанні себе через відтворення різних образів. У відвертому, щирсердому ставленні до художнього образу, втіленні його в різних формах театралізованої діяльності дитина виявляє рівень художньо-естетичного сприймання, мовленнєву компетенцію, певні знання, вміння, навички, здобуті нею раніше в умовах спеціально організованого навчання [3].

Розглянемо основні види театралізованих ігор для розвитку дошкільнят детальніше.

У *іграх-драматизаціях* найголовніше – це правильний вибір літературного твору. Бажано добирати такі твори, в яких багато дійових осіб, щоб залучити до неї більшу частину дітей групи. Дії героїв мають бути цікавими, їхні вчинки повчальними, ситуації конфліктними, а зміст твору зрозумілий учасникам. Під час гри діти вчитимуться орієнтуватися в просторі, рівномірно розміщуватись по сцені, будувати діалог з партнером.

У *ігри-драматизації з пальчиками* бере участь дитина, що рухаючи пальцями «оживляє» персонажа, зображення якого знаходиться у неї в руці. Це дозволяє розвивати у дошкільнят здатність довільно напружувати і розслаблювати окремі групи м'язів, запам'ятовувати слова героїв вистав тощо.

Гри-драматизації з ляльками-рукавичками зазвичай проводять на ширмі, за якою стоїть ведучий. «Граючи» за люльку дитина вчиться довільно реагувати на команду або музичний сигнал, діяти узгоджено.

Інсценізацію за літературними творами можна проводити під час концертів чи свят, попередньо зробивши декорації та костюми. Кожна дитина повинна вивчити свою роль та слова. Тому до підготовки можна залучити і батьків вихованців. Беручи участь у інсценізації у дошкільнят розвиваються навички дій з уявними предметами; формуються комунікативні навички, зокрема вміння говорити з різними інтонаціями (радісно, сердито тощо).

Перед театралізованими іграми потрібно провести наступну підготовчу роботу:

- скласти словесний портрет героїв, що є у виставі;
- пофантазувати про них (хобі, улюблена страва, заняття, ігри);
- проаналізувати вчинки героя;
- попрацювати над сценічною виразністю: визначення доцільних дій, рухів, жестів персонажа, місця на сценічному майданчику, міміки, інтонації;
- підготувати театральний костюм (залучивши батьків);
- використання аксесуарів, гриму для створення повноти образу.

Під час театралізованих ігор розвивається творча уява, створюються умови для винахідливості та творчості дітей. З ними пов'язані яскраві естетичні переживання дошкільників, прагнення випробувати себе у різних ролях.

Список використаних джерел:

1. Білан О.І. Програма розвитку дитини дошкільного віку «Українське дошкільля» / О.І. Білан; заг. ред. О.В. Низовської. – 256 с.
2. Олійник О.М. Театрально-ігрова діяльність в умовах дошкільного навчального закладу : навч.-метод. посіб. / О.М. Олійник – Кам'янець-Подільський: Волошук В.О., 2017. – 163 с.
3. Русова С.Ф. Розвиток мови дитини // Вибрані твори. – К.: Освіта, 1996. – С. 113–115.